

14 Φεβρουαρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Διότες]

ΑΔΑΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΥΚΑΡΚΟΥ,

Εφεσελων - Ενάγων

v.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΝΙΚΟΛΑ ΧΑΠΟΥΠΗ,

*Εφεσιβλήτου- Εναγομένου.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 757).*

Έφεση — Αξιολόγηση μαρτυρίας — Μαρτυρία αποτελούμενη, εκτός από την προφορική μαρτυρία, και από τεκμήρια που είχαν κατατεθεί χωρίς ένσταση — Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν προέβη σε οποιαδήποτε ευρήματα σχετικά με τα τεκμήρια, ούτε έιαμε αναφορά σ' αυτά, ενόψει του ότι είχε απορρίψει την προφορική μαρτυρία του εφεσελιοντα ως αναξιόπιστη — Διατάχθηκε επαναειδίκαση. 5

Σε αγωγή του εφεσελιοντα εναντίον του εφεσιβλήτου για ΑΚ3.000, που κατά τον ισχυρισμό του εφεσελιοντα αντιπροσώπευαν την αξία φαρμάκων, που ο εφεσελων είχε αγοράσει στην Αγγλία για λογαριασμό του εφεσιβλήτου, ο εφεσιβλήτος αμφισβήτησε την αξία, ισχυριζόμενος ότι αυτή δεν υπερέβαινε τις ΑΚ50, τις οποίες είχε εξοφλήσει, και ότι η αγωγή ήταν εκδικητική. Ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, εκτός από την προφορική μαρτυρία που προσήγαγαν οι διάδικοι, κατατέθηκαν χωρίς ένσταση δύο έγγραφα που κατά τον ισχυρισμό του εφεσελιοντα αποτελούσαν αποδείξεις εισπράξεως ΑΚ500 και ΑΚ2.500 αντίστοιχα από τον αγγλικό φαρμακευτικό όικο, που, κατά τον ισχυρισμό του εφεσελιοντα, είχε πωλήσει τα φάρμακα σ' αυτόν. Η εγκυρότητα ή το περιεχόμενο των τεκμηρίων αυτών δεν αμφισβητήθηκαν από τον εφεσιβλήτο ο οποίος ισχυρίσθηκε ότι αφορούσαν άλλη συναλλαγή και όχι την επίδικη. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε την προφορική μαρτυρία του εφεσελιοντα σαν αναξιόπιστη και απέρριψε την εκδοχή του, προσθέτοντας ότι για τον λόγο αυτό έκρινε ότι τα τεκμήρια δεν είχαν καμμά αποδεικτική αξία. Δεν προέβη σε οποιαδήποτε άλλη αναφορά ή ευρήματα σχετικά με τα εν λόγω τεκμήρια. 25

Αποφασίσθηκε ότι:

Η προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστηρίου να κρίνει την αξιόπιστία της προφορικής μαρτυρίας χωρίς αναφορά στα τεκμήρια και κατόπιν να απορρίψει τα τεκμήρια σαν μη έχοντα οποιαδήποτε βαρύτητα λόγω του ευρήματος του σχετικά με την αξιόπιστία της προφορικής μαρτυρίας, ήταν λανθασμένη. Το πρωτόδικο Δικασ- 30

στημιο έπρεπε να είχε κρίνει την αξιοπιστία της μαρτυρίας της κάθε πλευράς από το σύνολο της ενόπιον του μαρτυρίας.

*Η έφεση έγινε αποδεκτή με έξοδα.
Διατάχθηκε επαινεδίκαση. Τα έξοδα
της πρωτόδικης διαδικασίας να ακολου-
θήσουν το αποτέλεσμα της νέας δίκης.*

5

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του
Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Δημητρίου, Προσ.
10 Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 29 Δεκεμβρίου, 1987 (Αρ. Αγωγής
3481/86) με την οποία η αγωγή του για £3.000 (στερλίνες)
που αντιπροσωπεύει την αξία 1.000 χαπιών Rotaba που ο
εναγόμενος προμηθεύτηκε μέσω του από την Αγγλία
απορρίφθηκε.

15 Μ. Μοντάνιος, για τον εφεσείοντα.

Κ. Κλεάνθους, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δια-
βάσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

20 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ: Ο εφεσείων είναι νυμφευμένος με την
αδελφή του εφεσίβλητου. Κατά τον ουσιώδη χρόνο διέμε-
νε στην Αγγλία. Η απαίτηση του εναντίον του εφεσίβλη-
του είναι για £3.000 (στερλίνες), που αντιπροσωπεύει την
αξία 1.000 χαπιών Rotaba, που πλήρωσε το 1982 σε φαρ-
25 μακευτικό οίκο στην Αγγλία, κατόπιν εντολής του εφεσί-
βλητου. Ο τελευταίος υπέφερε από ουρολογική ασθένεια
και ο θεράπων γιατρός του του συνέστησε αυτό το φάρμα-
κο, το οποίο όμως δεν υπήρχε στην Κύπρο, και έτσι φρό-
ντισε να το προμηθευτεί, μέσω του εφεσείοντος, από την
30 Αγγλία.

Η αποστολή των χαπιών δεν αμφισβητήθηκε κατά την
ακρόαση, στην οποία το επίδικο ζήτημα επικεντρώθηκε
στην αξία των £3.000 που ισχυρίζεται πως πλήρωσε γι'

αυτά ο εφεσείων. Ο εφεσίβλητος αμφισβητεί πως πληρώθηκε τέτοιο ποσό, γιατί η αξία του φαρμάκου, όπως εισηγήθηκε, δεν υπερέβαινε τις £40-£50. Απέδωσε δε την απαίτηση του εφεσείοντα, που ηγέρθη 4 χρόνια μετά την αποστολή του φαρμάκου, σε εκδικητικούς λόγους, γιατί 5 στο μεταξύ οι οικογενειακές τους σχέσεις είχαν κλονιστεί. Ο εφεσίβλητος ισχυρίστηκε επίσης πως πλήρωσε ένα ποσό, που δεν καθόρισε επ' ακριβώς αλλά το τοποθέτησε γύρω στις £40-50, στο γιο του εφεσείοντα για την αποπληρωμή της αξίας των χαπιών. 10

Ο εφεσείων είτε στη μαρτυρία του πως προτού αγοράσει τα χάπια έκανε κάποια έρευνα στην αγορά της Αγγλίας και διαπίστωσε πως ήταν πανάκριβα. Τελικά τα βρήκε στο φαρμακευτικό οίκο Nash & Co προς £3 το ένα. Τηλεφώνησε σχετικά στον εφεσίβλητο, ο οποίος του είπε 15 να τα πάρει όσα και αν ήταν η τιμή τους. Έτσι, τα παρήγγειλε στον πιο πάνω οίκο πληρώνοντας £500 ως προκαταβολή και όταν τα παρέλαβε τις υπόλοιπες £2.500.

Αναφερθήκαμε πιο πάνω στις δι'ιστάμενες εκδοχές των διαδίκων, όπως τις πρόβαλαν στη μαρτυρία τους, με 20 πολλή συντομία γιατί, ενόψει της απόφασης μας να διατάξουμε επανεκδίκαση της υπόθεσης, επιθυμούμε να αποφύγουμε αναλυτική της παρουσίαση, εφόσο αυτή θα είναι αντικείμενο στη νέα δίκη.

Ο εφεσείων για να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του, ότι 25 δηλαδή πλήρωσε £3.000 για τα χάπια, παρουσίασε και δυο έγγραφα, τεκμήρια 2 και 3, τα οποία οι δικηγόροι των διαδίκων και το Δικαστήριο αποκαλούν "αποδείξεις", που εμφανίζονται να έχουν εκδοθεί από τον φαρμακευτικό οίκο "Nash & Co". Το ένα αφορά στην προκαταβολή των £500 30 και το άλλο των £2.500. Τα έγγραφα αυτά κατατέθηκαν από τον εφεσείοντα ως τεκμήρια χωρίς οποιαδήποτε ένσταση εκ μέρους του δικηγόρου του εφεσίβλητου.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την εκδοχή του εφεσείοντα γιατί τον έκρινε ως αναξιόπιστο μάρτυρα. 35 Εφόσο δε η μαρτυρία του εκρίθη ως αναληθής το Δικαστήριο συμπέρανε πως τα πιο πάνω αναφερόμενα έγγραφα δεν είχαν καμιά αποδεικτική αξία, χωρίς να σχολιάσει το

περιεχόμενο τους ούτε και να δώσει οποιοδήποτε λόγο για το συμπέρασμα του αυτό.

- Δεν προτιθέμεθα να εκφέρουμε οποιαδήποτε άποψη αναφορικά με την αποδεκτότητα των εγγράφων αυτών, το περιεχόμενο τους ή την γνησιότητα και πιστότητα τους. 5
Επισημαίνουμε μόνο πως, μολονότι αφορούν σε συναλλαγή £3.000 από φαρμακευτικό οίκο της Αγγλίας, είναι ανυπόγραφα και ιδιοχειρως κατογραμμένα με ορθογραφικά και λεκτικά λάθη. Τα έγγραφα όμως αυτά παρουσιάστηκαν από τον εφεσελόντα για να ενισχύσει τον ισχυρισμό 10
του ότι πλήρωσε το ποσό των £3.000 που απαιτούσε. Για την προσκόμιση τους δε όχι μόνο δεν ηγέρθη οποιαδήποτε ένσταση, αλλά και στην αντεξέταση του εφεσελόντα από τον δικηγόρο του εφεσίβλητου δεν αμφισβητήθηκε το περιεχόμενο τους. 15
Απλώς υποβλήθηκε σε αυτόν πως η δοσοληψία που εμφανιόταν σ' αυτά δεν αφορούσε τα χάπια που αγόρασε για τον εφεσίβλητο.

- Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έδωσε καμιά σημασία στα πιο πάνω στοιχεία που αφορούν σ' αυτά τα έγγραφα, 20
εφόσο ούτε και τα σχολιάζει στην απόφαση του. Περιορίζεται μόνο να πει πως δεν αποδίδει σ' αυτά καμιά βαρύτητα. Απομόνωσε δε την προφορική μαρτυρία του εφεσελόντα, που απέρριψε ως αναληθή, και κατ' ακολουθία και το περιεχόμενο των δυο εγγράφων, χωρίς να ενδιατρέψει στα 25
ζητήματα που μας απασχόλησαν πιο πάνω. Η ορθή προσέγγιση της μαρτυρίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο θα το οδηγούσε στην άμεμπτη τελική κρίση του αναφορικά με το επίδικο ζήτημα. Και σύμφωνα με αυτή δυνατό να ενισχυόταν είτε η υπόθεση του εφεσελόντα ή του εφεσίβλητου. 30
Το συμπέρασμα όμως αυτό ανάγεται στη δικαιοδοσία του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

- Ενόψει των πιο πάνω, διατάσσεται η επανεκδίκαση της υπόθεσης. Τα έξοδα της έφεσης επιδικάζονται υπέρ του εφεσελόντα. Τα έξοδα στην πρωτόδικη διαδικασία να ακολουθήσουν το αποτέλεσμα της νέας δίκης. 35

*Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.
Διαταγή για επανεκδίκαση.*